

HVAD KAN DANSKE PÆDAGOGER LÆRE OM BØRNEOPDRAGELSE I SINGAPORE?

Medlem af forretningsudvalget for BUPL, Allan Baumann, tog på studietur til Singapore. Med sig hjem bragte han idealet om, at pædagoger skal hjælpe børn med at blive kreative med deres liv.

Af Claus Holm / Foto: Allan Baumann

Skruer vi tiden tilbage til 1970'erne dominerede en pædagogisk vision om et fremtidigt samfund og et fremtidigt menneske, hvor man udfoldede demokrati og lighed. Ønsket var at give børn en opvækst, hvor de udviklede en kritisk bevidsthed til at se igennem samfundets modsætninger. Der blev udgivet og læst bøger om den strukturerede pædagogik i pædagogiske kredse. Inspiration kom fra Østeuropa, og den var på mange måder forkert. Sammenligner man danske og østeuropæiske børn i dag, så kan man konstatere, at man stadig arbejder mere systematisk og målrettet i den østeuropæiske pædagogik, så der er nogle grundlæggende forskelle i pædagogikken, der er uafhængig af den politiske ideologi. I dag leder dansk pædagogik også efter en ny utopi, der kan være pejlemærke for dannelse og dygtiggørelse af danske børn uden nødvendigvis at skulle importere den politiske ideologi, der har født denne pædagogik. Men denne gang går studieturene ikke til Østeuropa, men til i Singapore.

MIRAKLER UDEN MARERIDT

Singapore har en befolkningsstørrelse, der svarer til den danske, men til forskel fra Danmark ligger de i toppen af internationale undersøgelses af elevernes færdigheder inden

for læsning og matematik. De har den uddannelsesmæssige succes, som Danmark gerne vil opnå. Men samtidig er Singapore et etpartisystem med langt større respekt for autoriteter end det demokratiske Danmark. Denne kombination gør Singapores uddannelsessystem til et mirakel med indbygget mareridt. Men kan man ikke importere miraklet uden tage mareridtet med i købet? Efter en studietur til Singapore lyder medlem af forretningsudvalget i BUPL, Allan Baumanns vurdering sådan her: "Vi kan bestemt lære noget af deres tilgang til børn. Deres udgangspunkt er, at børn ikke bliver overladt til sig selv. De er ikke alene om den enorme anstrengelse, det er at lære noget og at vokse op. Lærerne i Singapore følger hele tiden op og spørger ind til barnets udvikling. Det er på den ene side et meget autoritært og testorienteret system, hvor børnene hele tiden bliver præsenteret for, hvordan det går dem rent fagligt. På den anden side er det også udtryk for stor omsorg og opmærksomhed på børns udvikling," siger Allan Baumann og understreger forskellen til Danmark med et eksempel:

"På en af de skoler, jeg besøgte, var der nogle børn, der ikke kunne følge med. De blev sat til at lave noget andet. Noget meningsfuldt og frugtbart for deres læring og udvikling. I Danmark bliver børn i samme situation alt for

ofte overladt til sig selv eller blot bedt om at lave mere af det samme. Det er ikke godt nok".

FRIHED OG KEDSOMHED

Singapores vilkår og situation ligner på et væsentligt punkt Danmarks. Singapore har nemlig ingen naturressourcer – de har kun menneskelig kapital at satse på. Derfor har uddannelse altid haft meget høj prioritet. Systemet er organiseret på en måde, hvor det hverken er race, etnicitet eller klasse, der bestemmer, hvor langt man kommer i systemet. Derimod er det et system, der belønner indsats og effektivitet. Det lyder sympatisk, men det lyder måske også, som om at det er mere anstrengende for et barn at vokse op i Singapore end i Danmark? Er der for meget hårdt skolearbejde over deres hverdag i sammenligning med Danmark? Allan Baumann siger:

"Ja, det kan du godt sige. I Singapore har man ikke et daginstitutionssystem eller skolefritidsordninger, som vi har. Det betyder, at der er fuldt drøn på børnenes hverdag, som går med at uddanne sig fra morgen til aften. Der er ikke afsat tid til at lege frit eller komme til at kede sig. Hvis børn i Singapore skal kede sig, bliver de nødt til at sætte det at kede sig på skoleskemaet."

Viljen til at skema- og rammesætte alt er

karakteristisk for Singapores tilgang til opdragelse og uddannelse. Det betyder ifølge Allan Baumann, at folk i Singapore kan lave hvad som helst bedre og hurtigere end alle andre i verden, så længe der er klare og veldefinerede rammer for opgaven. Er rammerne omvendt væk, så bliver de lammede. Her har danske børn og dansk arbejdskraft derimod deres store styrke. Årsagen er, at vi bliver opdraget til selv at skabe rammer og finde kreative løsninger på de problemer, som vi støder på. Det giver os et potentiale for en selvstændighed, som mange mennesker i Singapore ikke har, men som de gerne vil have.

SINGAPORE VIL STUDERE DANSK PÆDAGOGIK

Faktisk var en af Allan Baumanns erfaringer fra studieturen til Singapore, at de også gerne ville lære noget af dansk pædagogisk tænkning. Forklaringen på det er, at Singapore er stormet frem på den tekniske plan. Men de har nu erkendt, at de ikke kan komme videre ad den vej. Det 21. århundrede handler for Singapore – som for andre vidensnationer – om kreativitet og innovation. Allan Baumann forklarer, at de i Singapore godt ved, at de må lægge stilen om:

"Det var helt tydeligt, at de godt var klar over, at de ikke kunne gøre, som de plejer og bare sætte kreativitet og innovation på skoleskemaet. Derfor udtrykte de stor interesse for de danske erfaringer med at danne og uddanne kreative, innovative og fantasifulde børn. Og jeg tror faktisk, at de kan lære en del af danske pædagoger. Pædagogers spidskompetencer ligger jo netop inden for de kreative fagområder som det musisk-æstetiske, det håndværksmæssige og det bevægelsesmæssige."

Betyder det, at danske pædagoger skal lære uddannelsesplanlæggere og lærere i Singapore om fri leg og om ind imellem at lade børn kede sig?

"Nej, ikke helt. Pædagoger skal passe på med at definere sig for firkantet op mod skolen

og lærerne som eksponenter for hårdt arbejde. Pædagoger skal i stedet insistere mere på, at de også repræsenterer en professionel kunnen. Det kræver lige så hårdt arbejde at blive kreativ med det musiske som det at blive kreativ inden for matematikken. Vi skal turde tage et opgør med forestillingen om, at børnene holder fri hos pædagogerne, mens de arbejder hos lærerne. Såvel lærere som pædagoger skal lære børn, hvordan de bliver kreative med deres liv. Det handler både om, hvordan man bliver en god legekammerat, og hvordan man bliver god til matematik. Ideen om at være kreativ med sit liv kan de lære i Singapore, mens vi kan tage ved lære af den omhu og opmærksomhed, lærere går til deres opgave med. "

”Vi skal turde tage et opgør med forestillingen om, at børnene holder fri hos pædagogerne, mens de arbejder hos lærerne. Såvel lærere som pædagoger skal lære børn, hvordan de bliver kreative med deres liv.”

Allan Baumann, medlem af forretningsudvalget, BUPL, Allan Baumann